

Ongeslagen kampioen

Harry de Waard

Iedereen was het er over eens. Het was een super gezellige damweek in het gast-vrije 't Web in Loenen. Weliswaar was de deelname aan het kampioenschap voor 65-plussers minimaal maar des te knusser was het gezelschap dat wel van de partij was. Teus de Mik hoopte in zijn slotwoord dat dit evenement een reclame was voor de damsport en dat bestuurlijk zal worden besproken hoe dit kampioenschap in de toekomst nog meer gestalte kan krijgen.

Naast de "gewone" prijzen was er ook een geldprijs voor de best aankomende onder de 70-plussers. Die eer viel de beurt aan Frits Stuger. Weliswaar finishte hij ex equo op de 9^e plek me Dick de Boer. De weerstandspunten leverde geen beslissing op maar wel het Sonnenborg-Berger puntensysteem, die aan de Amersfoorter 5 SB-punten meer toekende. Ook was er een prijs weggelegd voor de winnaar van de mooiste combinatie. Omdat deze er niet was grapte ik dat deze dus naar Flits moest gaan. Ik demonstreerde op een demobord wat het computerbrein vond in de partij tussen Leo van der Laan en Evert van der Pol. Op een fantastische manier veegde hij de Barnevelder combinatie van het bord. De Baarnse dammer won wel, zij het op een andere manier.

titel

In de slotronde had ik dus aan remise genoeg om de titel veilig te stellen. Tegen Frits Stuger kwam er een pure Roozenburger op het bord en kwam ik al gemakkelijker te staan. Op de 19^e zet ging hij al in de fout en kon ik naar schijfwinst combineren. Maarrr.... na uitvoering van het zetje vergat ik de schijf op veld 32 mee te nemen. Onmiddellijk reageerde mijn clubgenoot met 32x21 en ben ik gedwongen 17x26 te slaan. Ik was zo beduusd van het geheel dat ik even niet wist wat er gaande was. Te (over)geconcentreerd? Zegt U het maar. Frits stelde daarom remise voor en om niet meer verder te spelen. Ook al stond ik op dat moment toch nog beter, ik heb het remiseaanbod geaccepteerd, bang dat ik door die emotionele onoplettendheid niet nog verder de kluts kwijt zou raken. Immers, zoals al eerder geschreven, een remiseresultaat was voldoende om het kampioenschap binnen te halen. Voor het eerst in mijn damcarrière dat ik zo iets meemaakte.

Paul de Heus dus 2e met een achterstand van 2 punten. Tegen Ton v.d. Ploeg ontstond een partij met klassieke trekjes die lange tijd gelijke tred hield. In de eindspelfase kwam Paul weliswaar een stuk voordeliger uit, maar wist de weg naar de winst toch niet te vinden. Wim Vlooswijk en Leo van de Laan hadden evenveel punten gescoord maar de weerstand van Wim pakte iets voordeliger uit. In zijn partij tegen Ruud Klaarenbeek was ook hier de eindspelfase beslissend. Welke weg de Hilversummer

ook insloeg, steeds wist Ruud het hoofd koel te houden en de weg naar de remise te vinden.

Zoals eerder gememoreerd wist Leo van der Laan de volle buit binnen te halen ten koste van Evert van de Pol.

Onder aanvoering van Bert Roest volgde een heel regiment 9-punters, waarbij de Hilversummer dus de meeste weerstand had opgebouwd. In zijn partij tegen Ad Vreeswijk ontstond klassiek maar kwam in de 2^e helft van de partij zwaar onder druk te staan. Een doorbraakactie voor Ad zag er veelbelovend uit. Sterker nog, in het dammeneindspel had hij toch reële winstkansen maar Bert kon er toch nog een punt uitslepen. Een narrow escaope dus!

Dick de Boer versloeg George de Groot. Het werd aanvankelijk een partij met klassieke trekjes en ging het gelijk op. Maar een twee om drie naar dam werd de LDV'er direct fataal.

Ook Harry Vredeveldt kwam met de schrik vrij. Vanuit een rustige klassieker meende tegenstander schijfwinst te forceren op de 35^e zet. Met een ludieke actie wist de Woudenberger te ontsnappen en was remise een feit!

Voor uitslagen en eindstand: zie toernooibase!